

og hvis vi skulde faa større Indtægter end den normale aarlige Indtægtsstigning, som i Forslaget er sat til 2 pCt. — og at dette Tal er nogenlunde rigtigt, har man ikke fra nogen Side bestridt —, er det ganske rimeligt, at man henlægger den overskydende Del til vor Kassebeholdning og vor Reservefond, hvis Tiderne engang skulde skifte og gaa ned igen, hvad de jo nok ville gøre. Dette Lovforslag er altsaa kun et Udtryk for en Villie til Spar-sommelighed og til at skabe sig et Rygstød mod kommende Eventualiteter af forskellig Art, men paa ingen Maade et Udtryk for et Ønske om at standse Udviklingen paa noget som helst Omraade. Der vil med de Skattelove, der nu ere vedtagne, være en tilstrækkelig vid Margin for en Udvikling af Statens Institutioner paa forskellige Omraader.

I øvrigt tale Forslagets Bestemmelser for sig selv, og jeg skal paa det bedste anbefale det høje Ting at stemme for dem.

Bramsen: I Tilslutning til den højtærede Minister skal jeg udtale, at nærværende Forslag er jo et Led og kan betragtes som et ret betydningsfuldt Led i den Overenskomst, som med Tilslutning fra Regeringens Side er truffen mellem de to Tings Flertal i Fællesudvalget angaaende Skattelovene. Jeg har gennemgaaet dette Lovforslags Historie i det Foredrag, hvormed jeg ledsagede Fællesudvalgets Flertals Indstilling for nogle Dage siden. Det, som alle vi, der have sluttet os til Overenskomsten, have været enige om fra første Færd, og som jo ogsaa den højtærede Finansminister har givet sin Tilslutning til, er dette, at der ikke ved de store nye Paalæg skulde søges tilvejebragt Pengebeløb ud over, hvad der maatte anses for at være fornødent til Tilvejebringelse af Ligevægt mellem Indtægter og Udgifter for Statskassen. De væsentlig forbedrede Forhold, som vi have været Vidne til i den allersidste Periode, i 1 eller $1\frac{1}{2}$ Aar, hvor Indtægterne have oversteg de beregnede Indtægter med et ikke ringe Antal Millioner Kroner, hvorom ogsaa de Bilag, som ledsage baade Landstingsudvalgets og Fællesudvalgets Betænkning om Skattelovene, bære Vidnesbyrd, have med den Begrundelse, jeg nylig nævned, ført til ret omfattende Nedsættelser af de af Regeringen i Oktober forelagte Skatte-lovforslags Beløb. Men det er dog ikke paa nogen Maade udelukket, at vi tør haabe paa yderligere Fremgang i de nuværende

Indtægter, og hvad de nye Indtægtslove og Skattelove angaar, have deres Indtægtsbeløb nødvendigvis maattet beregnes ret skønmæssigt. Den forhøjede Brændevins-skat, som vi have vedtaget, forudsætter en vis Nedgang i Forbruget. Det samme er Tilfældet med Ølskatten. Om Forbruget nu vil nedgaa med de anslaaede Kvantiteter eller ikke, henstaar som ret usikkert. Og de skærpede Ligningsregler, som ere vedtagne i begge Ting, er ogsaa af den Beskaffenhed, at Virkningen af dem kun kan anslaaes rent skønmæssigt. Den højtærede Finansminister har beregnet den til 700,000 Kr., men dette Tal er jo ganske usikkert, saa at det kan blive væsentligt højere, og det kan ogsaa være, at det vil blive væsentligt mindre, vi vide det ikke, det er et fuldstændigt Skøn.

Men under disse Omstændigheder, og da det er en Kendsgerning, at Statens Reservefond baade i Henseende til dens nuværende Størrelse og i Henseende til dens Kvalitet er meget ufuldstændig og af den Grund ikke vil være skikket til at opfylde sin Bestemmelse at være til Raadighed i Nødstilfælde eller under ganske ekstraordinære Forhold, er det af stor Betydning, at denne Lejlighed bliver benyttet til at gøre et Forsøg paa at tilvejebringe en Bedring heri, som saa samtidig i en Aarrække, i 5 Aar, kunde sætte en Dæmper paa Vælgerne og paa Vælgernes Rigsdagsmænd med Hensyn til Krav om Anvendelse af gode Aars Overskud til nye kostbare Foretagender og Reforme, Krav, som det vistnok maa indrømmes, at en parlamentarisk Regering har vanskeligt ved at modsætte sig. Det er altsaa i Henhold hertil, at der er opnaaet Enighed om det foreliggende Forslag. Det gaar, som den højtærede Minister ogsaa kortelig har rekapituleret det, ud paa, at en Forøgelse af Statens Indtægter ud over det, som man under normale Forhold er berettiget til at vente, og som er ansat til aarlig 2 pCt. af den samlede Indtægt, hvilket andrager et Beløb af to Millioner og et Par Hundrede Tusinde Kroner, antager jeg, i hvert af disse 5 Aar

Formanden: Jeg maa udbede mig større Stilhed i Salen.

Bramsen: regnet fra 1913—14, skal henlægges først og fremmest til vor Reservefond, indtil denne har naaet en effektiv Størrelse af 25 Mill. Kr. Skulde vi saa i de 5 Aar naa endnu videre i Indtægtsfremgang, skal Beløbet deles mellem